

XI.

„Привременното правителство въ България“. —
Черни Терроръ (политически убийства и обири). —
Самоубийството на Анг. Кънчевъ.

На 30 ноемвр. 1869 г. на Никополското пристанище двамата пътници се пазаруваха съ „кайчнитъ“, за да ги прънесатъ на Турно-Мжурелския бръгъ. Еднитъ отъ пътниците изглеждаше на господаръ и „големъ търговецъ“, а другия—на неговъ слуга. Слугата бѣ привързаль главата си съ зайча кожа, божемъ, го болижъ ушиятъ и зѫбитъ и носѣше дисагитъ на господаря си. Господарътъ се караше нѣщо на слугата си. . . . Пазаръкътъ стана; слугата и господарътъ се мѣтнаха въ каикътъ и заплуваха за Турно-Мжурелското пристанище. Левски (слугата) и Д. Общій (господарътъ) стѫпиха на романския бръгъ; Данайъ Поповъ ги отведе дома си; нагости ги по царски и, заедно съ тѣхъ, отпътува за столицата ромънска . . .

Съгласно взетото рѣшеніе, прѣзъ Априлъ мѣсецъ (1869 г.) *народни прѣставители* надошли въ Букурещъ и се настанили въ хотелъ *Габровени*. Левски се настанилъ въ квартирата на Л. Каравеловъ, *Общій* — въ квартирата на Д. Ценовичъ, *Кънчевъ* — въ домътъ на стария *Адженовъ*, а Панайотъ Хитовъ — Войводата, — въ хотелъ „Юнионъ“. Въ хотелъ „Габровени“ се настанили въ слѣднитъ комитетски делегати: *Христо Ивановъ* Голѣмия, прѣставител Ловчански; *Василъ Понковъ*, прѣставител Тетевенски; *Никола Обрѣтеновъ* — Русенски; *Иванъ Х. Димитровъ* — Търновски; *Никола*